

946

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: इस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

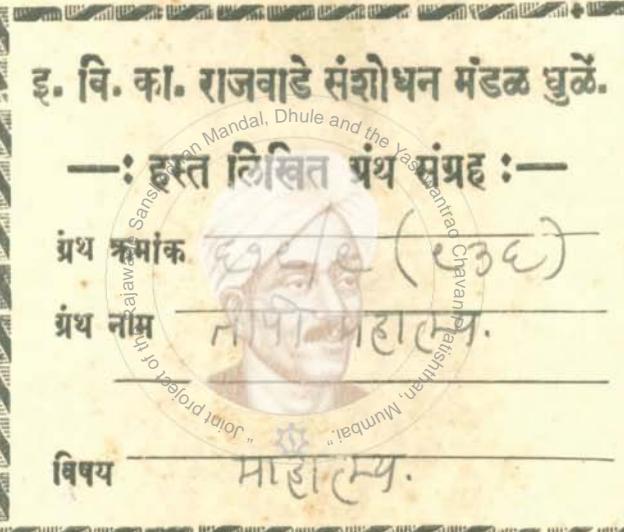
ग्रंथ नाम

विषय

(३६)

तपी पाणी

माणस्य.

1698

मराठी- महात्म्य-
४७८/८-

॥ श्रीतार्पीमहात्म्यग्रन्थ ॥

ही पोथी श्री- रावजी बाळकृष्ण उपासनी

स्वानंदेशवीभव प्रेसचे मालक यांनी दिली आहेता
१३-८-१९४१

(1)

॥ अथश्रीतापीमाहात्म्यग्रंथप्रारंभः ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीकुलदेवतायैनमः । श्रीगुरुदत्तात्रेयायनमः । श्रीसद्गुणचिदानंदायनमः । श्री
 आनंद । श्रीतापीमाताकीजय ॥ छन्मोजी गणनायका । सकळसिद्धिप्रदायका । कविजन प्रतिपाळका ।
 विघ्नश्वरा नमनमाङ्गे ॥ १ ॥ नमोजी एकदंता । गौरीहराचीया सुता । तुङ्गे चरणावरी माथा । ठेऊनिया
 विनवितो ॥ २ ॥ जयजयाजी गणाधीशा । ज्ञानदीप स्वर्यंप्रकाशा । हृदयकमळ विकाशा । शंभूपुत्रा ॥
 ॥ ३ ॥ नमनकर्ल सरखती । आदिशक्ति वेदमूर्ती Dhule, Ratnagiri, Yavatmal, Chiplun कवित्वं करावया देई मती । मज कारणे ॥ ४ ॥
 मग संतोषळी शारदा । बोलिली ती वरदा । ग्रंथ कर्णे रे विनाशा । तापीमहात्म्य ॥ ५ ॥ आतां वंदूं
 श्रीगुरुनाथा । चरणी ठेऊनि माथा । तोर्णे मस्तकी डेविले वरदहस्ता । कृपाकूपणे ॥ ६ ॥ श्रीगुरुराज
 वंदिला । तो मज प्रसन्न जाशा । अल्लय वर दिवला । तापी महात्म्य करावयासी ॥ ७ ॥ विघ्नवासीनी
 कुलदेवता । तीते नमन कर्ल आतां तापीमहात्म्य वर्णितां । प्रसन्न होई मज ॥ ८ ॥ आतां हे अलो-
 लिक कथा । श्रोतां परिसावी सर्वथा । जेणे मववंधन व्यथा । तुटे संसाराची ॥ ९ ॥ ही एकवीस
 करवांची माता । ब्रह्मादिकीं वंदिली समस्त सप्तितादेखतां इचा महीमा वर्णितां । पार नाही ॥ १० ॥
 तरी तापीचे महिमान । प्राकृत भाषेत मी वर्णिन । संस्कृतीं असे जें व्यासवचन । तेच मी सांगतो ॥
 ॥ ११ ॥ पूर्वपञ्चिम समुद्र पवित्र केळे । तापी तरी ऋैलोक्य शोभविले । अनेक जन्मांचे पापदहन
 करी वहिले । ऋैलोक्य तापी पवित्र करी ॥ १२ ॥ कृतायुगीं सेविली ब्रह्मानें । त्रेतायुगीं से-
 विली दशरथनंदने । द्वापारीं हत्यायुध कृष्णे । सूर्यनंदिनी सर्वा वंद्य ॥ १३ ॥ सकळ देवासहित स्वामी

तापी म०

॥ १ ॥

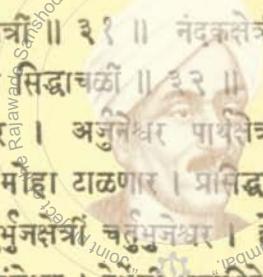
कार्तिक । वैसले कैलास शिखरां सम्यक । तेथे भानुजा महात्म्य एक । सांगितें श्रीशंभुदेवें ॥ १४ ॥
 ती कथा घोमहर्षणे ऐकिली । तेण गोकर्णप्रति निवेदिली । गोकर्णे क्रष्णलागी कथन केली । द्वापारांती
 भूतवी ॥ १५ ॥ हे अपूर्व ऐकोनी । सर्व रोमांचित होऊनि । गोकर्णासी आदरे करूनी । पुसते जाले
 ॥ १६ ॥ ॥ मुनयउचुः ॥ मुनीनी गोकर्णासी विचारिले । इचे उभयतटाको तीर्थवृन्द विस्तारिले ।
 ते सांगाजी वाहिले । संक्षेपेसी ॥ १७ ॥ ॥ गोकर्णउवाच ॥ सकळ मुनी हो ऐकावे । तापी उभय
 तटी लिंगांची नावे । तिर्ही महापापात्रे हरण करावे । दरशनमात्रा ॥ १८ ॥ धर्म क्षेत्रीचा धर्मेश ।
 तापस क्षेत्रीचा तपनेश । गोकर्णाचा सिद्धनागेश । मार्वलीवाचा महेश ऐका तुर्ही ॥ १९ ॥ च्यवन-
 क्षेत्री मुजातेश्वर । मुनिक्षेत्री निष्कलंकेश्वर । तेषु दुसरा पंचशिखेश्वर । पुरुखाक्षेत्री नरवाहनेश्वर असे देखा
 ॥ २० ॥ बालक्षेत्री बाललिंग । त्याचा आकार पुष्पमराय । आकृष्णक्षेत्री अंवक लिंग । कंकोळा संगमी
 कोडेश्वर ॥ २१ ॥ पांचाळक्षेत्री पुंडरीकेश्वर । जमिनक्षेत्री हृषीकेश्वर । विश्वामित्रक्षेत्री भरतेश्वर । वि-
 रोचनक्षेत्री वैरोचनेश्वर सत्य जाणा ॥ २२ ॥ तेथे दुसरा कंकालकुटेश्वर । तेचस्यानी गांवरेश्वर । वनही-
 क्षेत्री अर्बुदेश्वर । असे आणि कनबेश्वर तये स्थानी ॥ २३ ॥ त्यानंतरे ककोटकेश्वर । त्याउपरी धुंधुमारे-
 श्वर । आणि हयग्रीवेश्वर । पद्मकोशेश्वर त्यानंतर ॥ २४ ॥ खद्योतक्षेत्री कार्तविर्येश्वर । कुञ्जक्षेत्री
 श्रीकठेश्वर । किन्नरक्षेत्री सुकंठेश्वर । चंद्रचूडेश्वर भृगुक्षेत्री ॥ २५ ॥ तेथे आणिक पशुपतेश्वर ।
 तेथेच असे उग्रेश्वर । आणि मदनांतकेश्वर । तारकेश्वर तारकक्षेत्री ॥ २६ ॥ शाशि भूषणक्षेत्री हंसेश्वर ।

अ०

॥ १ ॥

॥ १ ॥

वसिष्ठमुनिक्षेत्रीं मुचकुंदेश्वर । तेये आणिक कुंतलेश्वर । बुद्धेश्वर विमलेश्वर तो ॥ २७ ॥ कुत्समुनिक्षेत्रीं
 कमलेश्वर । तेये आणिक नीलकंठेश्वर । हलाहलाचा आहार । केळा जेणे ॥ २८ ॥ अरुंधती वर्णी
 शतेश्वर । कुंजरेश्वरक्षेत्रीं डयंवकेश्वर । तेये आणिक पुष्करेश्वर । दुर्वासेश्वर आणि लक्ष्मीश्वर जाणा
 ॥ २९ ॥ तेये आणिक जामदग्न्येश्वर । तेयेच आशाप्रयोत्नेश्वर । ल्याहून पुर्विमनेश्वर ।
 सुंदरेश्वर सुंदरक्षेत्रीं ॥ ३० ॥ राववक्षेत्रीं रामेश्वर । सुनंदनक्षेत्रीं मृकंडेश्वर । सिद्धमुनिक्षेत्रीं
 उष्णापगेश्वर । उच्चश्रवेश्वर युग्मक्षेत्रीं ॥ ३१ ॥ नंदकक्षेत्रीं नदिकेश्वर । जो सकलांचा पापहर ।
 तेये सिद्धप्रदेश्वर । जाणावा सिद्धाचळीं ॥ ३२ ॥ नारदक्षेत्रीं स्थाळेश्वर । ब्रह्मप्रकाशक्षेत्रीं
 सिद्धेश्वर । मतंगमुनिक्षेत्रीं गंगेश्वर । अजुनेश्वर पायक्षेत्रीं ॥ ३३ ॥ युविष्टिरक्षेत्रीं श्रीकरेश्वर ।
 अंबिकाक्षेत्रीं अंबिकेश्वर । जो महा मौहा टाळणार । प्रानिद्व जाणा ॥ ३४ ॥ कृष्णक्षेत्रीं कल्मषापहेश्वर
 श्रीमूखक्षेत्रीं आर्मदेश्वर । चतुर्मुजक्षेत्रीं चतुर्मुजेश्वर । हैं महातीर्थ जाणिजे ॥ ३५ ॥ कपिलक्षेत्रीं
 व्याघ्रेश्वर । तैसा विहरातिरीं लिंगमंत्रेश्वर । तेथची भूताविषेश्वर । जाणावा ॥ ३६ ॥ आरोग्यदाक्षेत्रीं
 आरोग्यदेश्वर । गौतमक्षेत्रीं गौतमेश्वर । महापातकाते जाळणार । महालिंगे जाणाहीं ॥ ३७ ॥ नारदक्षेत्रीं
 गछितेश्वर । रत्नानदीतिरीं श्रीकंठेश्वर । तेये आणिक रत्नेश्वर । षोडशशक्तिसहित ते ॥ ३८ ॥ व्याघ्र
 महाक्षेत्रीं पूतेश्वर । तेयेच असे वासवेश्वर । भोग मोक्षाचा फलदातार । तयेस्थळीं जाणावा ॥ ३९ ॥
 भीमक्षेत्रीं भीमेश्वर । करंकपावनक्षेत्रीं करकेश्वर । खंजनमुनिक्षेत्रीं खंजनेश्वर । वज्रकतेश्वर तेयेची असे ।

Dr. A. S. Joshi
 Shodhak Mandal, Dhule and the
 Sahitya Akademi, Prayagraj

५

तापी म०

॥ २ ॥

॥ ४० ॥ कश्यपक्षेत्रों कश्यपेश्वर । भैरवक्षेत्रों भैरवेश्वर । तैसेच मोक्षेश्वर कामपालेश्वर । चंद्रेश्वर अत्रि-
 क्षेत्रों ॥ ४१ ॥ धर्मक्षेत्रों अधर्मचंद्रेश्वर । जो सौभग्याचा दातार । तेथे आणिक रत्नेश्वर । स्वस्तिकेश्वर
 तयेस्थानीं ॥ ४२ ॥ कोटीश्वर नीलांबरक्षेत्रों । भैरवेश्वर भैरवक्षेत्रों । तेथे दर्शने होय परत्री । मोक्षेश्वर
 दर्शने ॥ ४३ ॥ आणिक तेथे मवमोचनेश्वर । त्यानंतरे अजपांक्षेश्वर । तेथे देवी एक वीरेचा पार ।
 अगाघ देखा ॥ ४४ ॥ राघवक्षेत्रों रुद्रेश्वर । आणि तेथे दंडपाणीश्वर । तो कळीते करी अपहार । सत्य
 जाणा ॥ ४५ ॥ अंवरीषक्षेत्रों अंवरांश्वर । अश्वक्षेत्रों कात्तेश्वर । गंगामहातीर्थी गुप्तेश्वर । लोमेश्वर
 लोमतीर्थी ॥ ४६ ॥ तापी उत्तर तीरीं विश्वेश्वर । तो महापापाते यक्णार । तेथे आणिक
 कापाळिकेश्वर । पूर्वांक महाक्षेत्रों ॥ ४७ ॥ तथा आणिक सौरेश्वर । तया जवळी नारदेश्वर । तैसा असे
 सौवर्णेश्वर । तपनेश्वरतापिये स्थापिणी ॥ ४८ ॥ कुरुक्षेत्रों कौरुवेश्वर । सोमक्षेत्रों सोमेश्वर । तेथं
 आणिक जनकेश्वर । शंखेश्वर ज्ञानदाता ॥ ४९ ॥ कुमदेश्वरों अटव्येश्वर । राघवक्षेत्रों रामेश्वर ।
 शतानीकक्षेत्रों सिद्धेश्वर । तो पापहर जाणावा ॥ ५० ॥ त्रयक्षिंशतक्षेत्रों स्तेनेश्वर । त्यानंतर
 पिंडेश्वर । दमांचा बहुसंचार । तेथे जाणा ॥ ५१ ॥ जरत्कार मुनिक्षेत्रों नागेश्वर । तो
 महापातकांचा नाशकर । तपती संगमीं वासकर । राहिला तेथे ॥ ५२ ॥ वीन लिंगे पाताळविठ्ठीं ।
 तीं पातके हरती सकळी । ही अष्टोत्तरी उच्चारी श्राद्धकाळी । त्याचे पूर्वज अमृतपान करिती ॥ ५३ ॥
 अपुत्री पुत्रवंत होती । निर्धनीघनाते लाभती । मोक्ष इच्छिति जे ते मुक्तीते पावती । श्रद्धायुक्त

अ०

॥ १ ॥

॥ २ ॥

पठणे ॥ ५४ ॥ जे पठण करिती ही अष्टोत्तरी । नित्य स्नान केलिया नंतरी । त्यासी सर्व तिर्थांचे सुकृत
अवधारी । येथे नाही संदेह ॥ ५५ ॥ उपदेश लोमेशाचा । गोकर्ण पुत्र खंजनाचा । मुनी पुढे
महात्म्य बोळे वाचा । सूर्य तनयेचे ॥ ५६ ॥ मुतयउत्तुः । गोकर्ण मुनी पुसती विनवूनि । तुझी
गोकर्णनाम पावले कैसेनि । हे सांगावे कृपाकरूनि । आह्मालागी ॥ ५७ ॥ गोकर्णउवाच । हे भानुजा
महात्म्य भूमीच्याठार्या सांगितेंडे । द्याणोनि समस्त जटाशरी गोकर्णनाम ठेविले । हेचि नामासि कारण
जले । मुनि पुंगवा देसे ॥ ५८ ॥ अश्वेष्वं सहस्रो जे गती । नव्योकासी नाहीं प्राप्ती । तापीमहात्म्य
एकतां ते गती । हेर्डि प्रागियासी ॥ ५९ ॥ गंगागवाढी तीर्थ स्नानदारी । जे फळ पावती सकल
प्राणी । तें फळ ऐकोनी श्रवणी । तापीमहात्म्यते ॥ ६० ॥ ही अष्टोत्तरी जे पढती । आणि जे एकचित्ते
ऐकती । त्यांची कोटीकूळे उद्धरती । ते पावती विष्णुपत्ताते ॥ ६१ ॥ इतिश्री स्कंदपुराणे तापीमहात्म्य
लिंगाष्टोत्तरी वर्णनंत्राम प्रथमोध्यायः । श्रीशंकरापणमस्तु । श्रीरस्तु । शुभंभवतु ॥ ॥

१

तापी म०

॥ ३ ॥

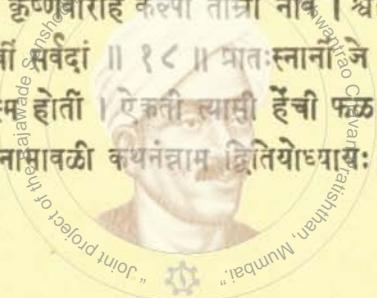
श्रीगणेशायनमः । श्रीगुरुदत्तात्रयायनमः । भावयुक्त अवधे मुनी । तापीमहात्म्यार्ते ऐकोनी ।
त्या मुनि मुख्या गोकर्णी । पुसते जाले ॥ १ ॥ मुनयज्ञुः । अगा हे गोकर्ण । ह्या तापीची नाम
वर्णना । कल्पाकल्पाची भिन्नभिन्ना । सांगा आज्ञासी ॥ २ ॥ गोकर्ण उवाच । ऐकावेंजी सकळ मुनी ।
गौप्याहूनि गौप्य जाणी । एकवीस नावें नानावर्णी । श्रीतपतीचीं ऐकावी ॥ ३ ॥ हीं नामे उच्चारिती
जे प्राणी । त्यांची कोटी कुळे उद्धरोनो । परमपदाचे स्थानी । प्रावती सत्य ॥ ४ ॥ प्रथम सत्या दुसरे
सत्योद्भवावर्वे । तिसरे इयामा चौथे कपिला जाणावे । कापिळाचिका पांचवें तापिनी ते सहावे । आणि तपन-
न्हदा सातवेंते ॥ ५ ॥ नासत्या आठवे । बासिकोद्भवा नववे । मावित्री ते द्विहावे । आणि अकरावे ते सहस्रकरा
॥ ६ ॥ सनका ते बारावे । अमृतवाहिनी ते तेरावे । सुषुम्ना ते चोदावे । नाम हीचे जाणीजे ॥ ७ ॥ सूक्ष्मरमणा
पंधरावे । सर्पासर्पविषापहा सोळावे । तिग्रनाम मनरावे । अठरावे तिग्रमरसा ॥ ८ ॥ तारानाम एकोणीसावे
ताम्रानाम विसावे । तापीनाम एकविसावे । पुढे नावे ऐक्यकल्पाचार्म ॥ ९ ॥ पद्मकपौष्टक और ।
शांभव काश्यपेय उपेद्र । ऐद्रवारुणमहाबल कल्पांतर । महेशन आणि ते चांद्र जाणा ॥ १० ॥ नकुडाश
कुलांतक । श्रीकृत मत्स्यकालाख्य । कुर्मवाराह आदिवाराहक । आणि कृष्णवाराहक ते ॥ ११ ॥
धेतवाराह कल्पज्ञाणावे । कलियुग वर्तत मानावे । श्रोती जनी निश्चयावे । हे सत्यवचन ॥ १२ ॥
पद्मकर्पीं सत्या जाणावी । पुष्टक रक्षीं सत्योद्भवा लेखावी । सौरकर्पीं इयामा ह्यगावी । शांभवकर्पीं
कपिला ॥ १३ ॥ चांद्रकर्पीं अंबिका ह्यगती । काश्यपकर्पीं तापनी बोलती । उपेद्रकर्पीं तपनोद्भवा

अ०

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

छेखिती । ऐद्रकल्पी नासत्या ॥ १४ ॥ वारुगकल्पी नासिकोद्धरा जागावी । महावृत्तकल्पी सावित्री
गणावी । महेशान कल्पी सहस्रकरा ह्यणावी । नकुञ्जकल्पी सनका ॥ १५ ॥ कुञ्जांतकल्पी अमृत
खवणी । श्रीकृतकल्पी सुपुम्ना जाणी । मत्स्यकल्पी सूक्ष्मरमणा मानी । काढारुयकल्पी सर्पविषा
पहा ॥ १६ ॥ कूर्मारुयकल्पी तिगमा नावें । वाराहकल्पी तिगमरया जाणावें । आदिवाराहकल्पी
तारा ह्यणावें । येणे परी ॥ १७ ॥ कृष्णवाराह कल्पी तांत्रा नावें । श्वेतवाराहीं तापी ह्यणावें । एकवीस
कल्पांचीं एकवीस नावें । हीं स्मरावीं भैरवीं ॥ १८ ॥ प्रातःस्नानाजे ह्यणती । त्याचे एकवीस पूर्वज
उद्धरती । सहस्र जन्मांचीं पांवे भस्म होती । एकती त्यासी हेंची फळ ॥ १९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंद-
पुराण तापीमाहात्म्ये एकविसकल्प नामावकी कथनंदाम द्वितियोध्यायः ॥ २ ॥ श्रीहरीहरार्पणमस्तु ॥

तापी म०

॥ ४ ॥

श्रीगणेशायनमः । गोकर्ण उवाच । जिवे आश्रमो मुनि जाण । पाप कर्मा करितोनिर्देकण ।
 सुरा मुरी सेव्यमान । ऐसी हे अर्कजा मन पवित्रकरो ॥ १ ॥ कोणेएके अवसरी । कैलासगिरी
 शिखरी । उमेसहित बैसले त्रिपुरारी । आनंदेसी ॥ २ ॥ वैराग्ययुक्त अंतःकरण । एकनिष्ठ होउनी
 जाण । पुस्तजाला पढानन । तापीमाहात्म्य ॥ ३ ॥ समस्त गंगामहत्म्याते सांगितें । सकङ्क
 मुनि मिळोन बोलिछे । परी भानुमुतेवे माहात्म्य नाहा एकिछे । तरी ही काय आतां जाहली ॥ ४ ॥
 श्रीरुद्रउवाच । इच्चे माहात्म्य पूर्वीहाते थोरी । नारदाती यशां सांगितें चोरी । मग गंगा येईल
 पृथीवरी । घणोनीयां ॥ ५ ॥ ऐ गंगा शरय नवहती । रेवा गोमती साभ्रमती । नवहता
 ब्रह्मासृष्टि आकारवंती । तेव्हां जागियी ही तापी ॥ ६ ॥ गंगा स्नाने पवित्र करी । रेवा दर्शने
 पापहरी । सरखती जडपानेउद्धरी । तापी करी स्मरणे पवित्रता ॥ ७ ॥ आदिय शरीरापासून जन्मली ।
 सृमेरुश्रृंगा होऊन उतरली । वर्मेखेसारियी मिरावडी । ऐसी ही अनादिसरिता ॥ ८ ॥ इर्ही ज्या सरिता
 मिळाल्या । त्या इने पवित्र केल्या । समुद्र ही कृतार्थ ज्ञाला । हे दुर्घम पातश्यांसी ॥ ९ ॥
 स्कंदउवाच । अगा हे ताता । समस्ता आदि कैती जन्मली हे सरिता । नवहता जै विश्वरूपा । तै
 सूर्यकैचा ॥ १० ॥ श्रीरुद्रउवाच । ब्रह्मा नाभीहून उपजाला । अंबकार समस्त देवता ज्ञाला ।
 मग स्नाष्ट रचनेते इच्छुं लागला । तेव्हां जन्मला हा सूर्य ॥ ११ ॥ सकङ्क अंबकार निवारण ।
 उपजाला सूर्य नारायण । तेने तापला ब्रह्माजाणून । चिताग्रस्त जाला ॥ १२ ॥ मग सूर्य नारायणे

॥ ४ ॥

रचिली हे तापी । ब्रह्मासी शीतळ करुनी उद्धरिले पापी । पुण्याची आपारवापी । आणिली मृत्यु
 लोकासी ॥ १३ ॥ स्कंदउवाच । महादेवाप्रती घडानन बोलिले । तापीमहात्म्यनारदाने हरिले । तुमच्या
 आज्ञेने केले । अनुचित कर्म कासया ॥ १४ ॥ माहादेवउवाच । मग सुतासी शिव बोलिला । तुमें
 वचनी मज हर्ष जाहला । आतां पूर्वी वर्तलें तें तुजला । सांगो गुज ॥ १५ ॥ सगरपुत्र
 उद्धरावया कारणे । भगीरथे थोर तप करणे । Rajivade Yashwantrao Chavan मागिरसी तुवां येणे । मृत्यु लोकासी ॥ १६ ॥
 । गंगाउवाच । मग गंगा बोलिली । तुन मी प्रसन्न झाली । परी मृत्युलोका मी वहिली । नये जाण
 ॥ १७ ॥ तापी महात्म्याची महिमा थोर । मज हे न मानेती अनेश्वर । मग नारदाप्रती सत्वर ।
 शरण गेला भगीरथ ॥ १८ ॥ मग नारदे तापीचे तप करोनी । नानापरी प्रार्थनी । महात्य घावे
 मजलागूनी । पठण कीर्तन करावया ॥ १९ ॥ नारदे महात्म्य हरिले । शिव ह्येण पुत्रा तुझेनि
 मजला स्मरले । तें मी तुजला कथीन वहिले । मूलोकासी मंगळ ॥ २० ॥ पुत्रा एक आतां रामक्षेत्र ।
 पतित होती पवित्र । ज्ञान होय हाणोन सांगती विनेन । पूर्वज उद्धरती ॥ २१ ॥ जे येये करिती पिंडदान
 कन्याकीं शमीपत्रप्रमाण । ते होती मातेचे उत्तीर्ण । ब्रह्मपदअंतीं पावती ॥ २२ ॥ आणिक
 आश्चर्य देखिले । पुत्रेविण पतित उद्धरले । सुत्तद मित्रेतर्पिंडे । हे नवळ दुजे तिर्थीं नाही ॥ २३ ॥
 महा पातकातें नाशिनी । प्राणिया सर्व उद्धरणी । पाताकिया दुर्लभ जाणी । ऐसी हे तापी सरिता
 ॥ २४ ॥ कन्यागर्तीं सूर्य ग्रहणी । देवांसही दुर्लभ पर्वणी । मनुष्य केवो पावती जाणी । हे सत्य

(11)

तापी म०

॥ ९ ॥

मानावें ॥ २९ ॥ प्रयागें वर्ष एक स्नान करिती । तें पुण्य रामेश्वरों एक पक्षाते पावती । जरी
कन्यागतीं सेविती । एक दिवस ॥ २६ ॥ उत्तर किया दशरथाची । रामें केली वन फळांची ।
सनंदन प्रसादे साची । येथे रामसेती ॥ २७ ॥ पुत्रे स्नान करावें । आपले वस्त्र पिळावें । तेणेची
पूर्वज तृप्तिपावे । तर्पण श्राद्धाविण ॥ २८ ॥ कृतायुगां दाक्षायणी । वन्हीं वातडा आत्मवातर्नो ।
ती प्रेतत्वाते येतांक्षणी । येथे शिवतर्पणे उद्घारण ॥ २९ ॥ तेवहां ज्ञाली गगनवाणी । मी होईन हिमाचक्नन्
दिनी । इयेचे उदक तर्पणे करूनि । प्रेतभाव गेळा माझा ॥ ३० ॥ गिरिजा संगमी रामेश्वर जाणावा ।
हा दुर्लभ प्राणिया सर्वा । पुत्री हन्त्या विमोचन भावा । दक्षप्रजापती पावळा ॥ ३१ ॥ गिरिजा आणि
तापीसंगमी जाण । अर्क कन्यागतीकरिती स्नान न ते योगसांस्त्यवांचून । पावती परमपद ॥ ३२ ॥
आणिक तीर्थी यज्ञांती ज्ञान । येथे यातक्यासी स्नान । ते होतीला पाबन । पावती सद्गती ॥ ३३ ॥
अर्जुने बाणप्रक्षाळिले । त्या नदीसी अर्जुना नांव जाले । पायेगाईसी वळवून नेले । वैराट नगरी ।
३४ ॥ तेही अर्जुना नदी ज्ञाली । तापी गिरिजा संगमी भिळाली । सकळ ती पाप हरिती ज्ञाली । विश्व
जनावें ॥ ३५ ॥ हे तीर्थ अलौकिक । सर्वासी मुक्तिदायक । उद्घरें खेडे जयकेतादिक । दौहिते तर्पिल्या
॥ ३६ ॥ स्कंदउवाच । अहो ताता मी आहे संशयाचित्त । विस्मय मज फार वाटत । दौहिते कैसा
उद्घरिला जयकेत । हे सांगावें सविस्तरे ॥ ३७ ॥ श्रीरुद्रउवाच । कान्यकुबन्देशीं महोदया नगरी ।
तेथे जयकेतू राज्यकरी । प्रजेवें पाळन बहुतांपरी करी परमार्थी धार्मिक ॥ ३८ ॥ तो

अ०

॥ ३ ॥

॥ ९ ॥

दाता हिजमक्त । प्रजेचे हितीं वर्तत । गो भूमी हिस्प्यरत्ने देत । कुरुसेत्रां द्विनवरां ॥
 ॥ ३९ ॥ रावंदिवस सत्र चालवित । पुत्रकामने शिव आराधित । ब्राह्मण हस्ते यज्ञ कर-
 वित । ऐसा पुण्य शीलतो ॥ ४० ॥ त्यासी शिव प्रसन्न ज्ञाला । वर मागङ्गाणे वहिला ।
 तेंगे वर मागितला । देई पुत्र मजलार्गी ॥ ४१ ॥ रुद्रउवाच । अगा हे राया । तुज पुत्र नाही
 निश्चया । तुज होईल जाणतनया । प्राप्तकार्या ॥ ४२ ॥ ग्रुम मुकर्माचे निदान । हे सत्य करूनि
 जाण । तुज येक पुत्री निर्वाण । होईल आतां ॥ ४३ ॥ आपुचे कर्म सफळ । जाणोनि तो निश्चय ।
 नगरी आला तात्काळ । आनेदेसी ॥ ४४ ॥ त्रियेसी सांगितले गुज । एक कन्या होईल तुज । मग
 ती गर्भेण ज्ञाली राजभाज । कन्धारत्न प्रसवार्थी ॥ ४५ ॥ पुत्रहून ती कन्या फार । तिचा उल्ला
 पाढती अपार । रुपवंती अती मनोहर । तिचे नांव प्रभा ॥ ४६ ॥ ती अराष्ट्रपक्षम नयन । पावळी
 नवयौवन । विराटदेशी शूरसेन । जाण राजा होता ॥ ४७ ॥ त्याचा पुत्र वीरसेन । त्यासी दिवली तनया
 जाण । तीस ज्ञाले पुत्रजनन । राज्य पालन करी ऐसा ॥ ४८ ॥ तियेसी पुत्र जाला ऐकूनी ।
 जयकेतु हर्ष मानून मनी । मी पुत्रवंत ऐसे जाणूनी । निवृत्तीते पावळा ॥ ४९ ॥ पुत्रनामे सत्यसिंघ ।
 तो ज्ञाल । प्रौढप्रसिद्ध । मग जयकेतूस जाला काळबंध । गेला स्वर्गी ॥ ५० ॥ तो कर्मबंधे अंतराळी
 राहिला । यमदूतां देखता ज्ञाला । महा भयाते पावळा । अतिकूर देखोनी ॥ ५१ ॥ मषीर्वर्ण त्यांची
 तनु । पक्षीवत देखिली हनु । तव अगस्ति आश्रम जाणून । शारणांगत ज्ञाला तया ॥ ५२ ॥ मुनेश्वराते

तापी म०

॥ ६ ॥

नमून । बोलता जाला वचन । मुनिश्रेष्ठा काय कारण । मज पुढे यमदूत येती ॥ ५३ ॥ ते विकाळ
 क्रूर वदन । स्थूलदंत ते अति भविण । क्रूर पिंगळ लोचन । येताती पुढे ॥ ५४ ॥ सदैव भेड-
 साऊन बोलताती । अघर कंपित करिताती । वेगे करितात गती । ऐसे हे यमदूत ॥ ५५ ॥ अगस्ती
 उवाच । अगा राया तूं पुण्यवंत । तुवां दिखली दाँते बहुत । आणिक केळे मुकृत । दुजा नाहो
 तुजसमान ॥ ५६ ॥ तूं नाही पुतवंत । छणोनि दिसतात यमदूत । पुत्रामनरको दृष्टांत । दावितील
 तुज ॥ ५७ ॥ जो मनुष्य पुत्रहनि । तेत्या पुत्राम नरको होयमज्जन । परी तूं पुण्यवंत म्हणोन ।
 तुज समीप ठेविती ॥ ५८ ॥ तुजे तंवपर्यंत ठेवितील । जै दौहित रामक्षेत्रो जाईल । तेणे पुण्ये
 विमान येईल । तुज न्यावया राया ॥ ५९ ॥ देव पुण्ये वर्षतील । आतां जाई धर्माजवळ । मानूनी
 अगस्तीचे बोल । गेला धर्मानिकट ॥ ६० ॥ त्यांचे द्वारांश्चान दोन । ते विकाळ वदन ।
 त्यांचे श्याम शब्दवर्ण । ते देखता जाला ॥ ६१ ॥ त्यांची जिहा दंतांतवी । त्यांचे
 लोचन क्रूर पिंगळी । तिहीं पुच्छे हालविली । ते स्वामीतो नमिला ॥ ६२ ॥ तो राजा
 पुण्य पावन । त्यांने दिले होतें महादान । नारी समुह जाण । देखता झाला ॥ ६३ ॥
 नारी कुंभ भरोनिया । जलपान करीती राया । जळ प्रवाह अद्यापि चालविंया । तेणे पुण्ये
 ॥ ६४ ॥ तुवां अन्न दान केले । ते येथे भांडार भरले । घडरस भोजन वहिले । करी तूं आतां ॥ ६५ ॥
 एक अद्वै पुरविती । एक जलपान करविती । एक पुण्यांते आर्पिती । एक अंग भोग ॥ ६६ ॥ ते समयी

अ०

॥ ३ ॥

॥ ६ ॥

घर्मराज आला । त्यापरी तो राजा देखिला । राया नरकासमीप चला । ऐसे बोले यमराज ॥ ६७ ॥
 मग तो घरून हातीं । वैसविला नरकाप्रती । अवधे जन नरकी पचती । तो देखता ज्ञाला ॥ ६८ ॥
 त्यांते यमदूत ताडित । बुडिया वारंवार देत । राव ज्ञाला दयावंत । दूताप्रती बोलिला ॥ ६९ ॥
 मज येथे वाढावें । जिवांसी विश्रांती तें ध्यावें । इतके उपकार करावे । मज कारणे तुम्हीं ॥ ७० ॥
 दूतउवाच । तुवां पुण्य भले केले । मग उत्तमस्थळी ठेविले । इहीं पातका केले । म्हणोनि घातले
 नरकीं ॥ ७१ ॥ राजोवाच । दुतांनो तुझीं यांसी न सोडा । तसीं यासी नका ताढा । हे दीन आ-
 कंदत पावती पडी । माझी विनंती ईका ॥ ७२ ॥ ऐसे राजाने आज्ञापिले । त्यावरी दूरे न ताडिले ।
 मग राजया अन्न आले । प्रतिदिनीं तयां देत असे ॥ ७३ ॥ मग राजाचा दौहित्र सत्यसिंहु । तो
 षोडष वर्षांचा मति अगाधु । तो मृग्या गेळा प्रसिद्ध । अल्प पायदळसीं ॥ ७४ ॥ तो राजा श्रद्धावंत
 दानी । प्रवेशला थोर काननी । भ्रष्ट करिता ते स्थानी । वडवृक्ष देखिला ॥ ७५ ॥ तया स्थळीं
 देखिले महामुनी । गर्गअंगिरा कुत्सुमंत जैमिनी वडवृक्षी विसावले जाणी । त्यांते नभिले रायें
 ॥ ७६ ॥ अश्वातळीं उतरोनी । पृथ्वीवरी लोटांगण वालूनी । त्यांचे चरण वंदूनी । वैसला तेथें ॥ ७७ ॥
 मुनी ही आशीर्वाद दिखला । चिरंजीव होई वहिला । मुनीनीं आदरे बसविला । समीप भागी ॥ ७८ ॥
 राजा कृषींते पुसत । या वर्नी कवण कार्या वसत । मुनी तया उत्तर देत । आदरेसीं ॥ ७९ ॥
 राया आम्हीं यावेस जात । वेळ योग अत्यंत । होत जैं मूर्यकन्यागत । भास्कर पर्वी ॥ ८० ॥

तापी म०

॥ ७ ॥

॥ राजोवाच । हें पर्व पूर्वीं ब्राह्मणे सांगितले । परी तुम्ही कोण तीर्थीं चालें । कृपा करूनि पाहिजे
 सांगितले । ते स्थीर्णीं जाईन मी ॥८१॥ आपण गंगा नैमिष्यारण्यीं जाल । कीं कुरुक्षेत्र पुष्कर पावाल ।
 किंवा द्वारका अयोध्या गमन कराल । कीं वाराणसी ॥ ८२ ॥ गर्गउवाच । राजपुत्रा प्रयागसंगमीं
 न जावे । गंगे जाऊनि काय करावे । रामसेत्रा जावे । अंकन्यागत रवी ॥ ८३ ॥ अंगिराउवाच ॥
 सूर्य पूर्वीं कन्यागत । तैं व्हावे रामेश्वराश्रित । तेथे येती तीर्थं सुमस्त । उत्तम तीर्थि हें ॥ ८४ ॥ कु-
 त्सउवाच । सर्व तीर्थाचे तीर्थराज । तापी तट नवल चोज । कन्यागतीं दुर्घटम सहज । विशेष सूर्यपर्वीं
 ॥ ८५ ॥ सुमंतउवाच । जैं सूर्य कन्यागत । भावे अभावे सेवित । एकवीस कुळांते तारि-
 त । नानाप्रकारे प्राणिया ॥ ८६ ॥ जैमिनिरुवाच । आम्हीं नैमिषाहून येये जातो । ज्ञानचक्रं हीं
 पाहतो । तरी आणिक तीर्थे न देखतों । रामेश्वरासमान ॥ ८७ ॥ ऐसे मुनीहीं सांगितले । राजाने
 रामेश्वरीं मन प्रेरिले । विश्रांतीं वेऊन उद्दक वेतले । मग शिव वरासी आला ॥ ८८ ॥ अनंतवित्त वेऊनी ।
 ब्राह्मणासि पाचारूनी । राम तीर्थीं रवोपर्वीं जाऊनी । स्नान केले ॥ ८९ ॥ मग दिवलीं ना-
 नादावे । दिवलीं गो भू हिरण्य रत्ने । आणिक केलीं अन्न दावे । रावांदिवस तें ॥ ९० ॥
 ह्या कर्म विपाके करून । तेथे आले देवगण । वेऊन रत्नजडित विमान । जय केतु समोप ॥ ९१ ॥
 तीहीं जय केतु देखिला । पुन्नामनरकासमीप वैसला । यमदूर्ता पाहिला । सकळ प्राण्यांसहीत तो
 ॥ ९२ ॥ यमदूतउवाच । अगाहो महिपतो । वैसा सूर्य तेज विमानाप्रती । तुबा दिवले पद अना-

अ०

॥ ३ ॥

॥ ७ ॥

वृत्ता । दौहिवाचे चक्रे ॥ ९३ ॥ राजोवाच । देवदूता मी नये येथूनी । या पाप कर्मियां सांडूनी ।
 बहु दिसाचे सहवासानी । कृगा वहु उपने ॥ ९४ ॥ आणिक तुझा सांगत । मी येयेच राहत ।
 पतिता न्यावे देवदूत । ही सत्य वाचा ॥ ९५ ॥ यमदूतउवाच । राया तुज जाऊं देणे । आणि यासी
 न सोडणे । अपुवासी मोगवेणे । आमुचे गृह ॥ ९६ ॥ देवदूतउवाच । पुत्राहून दौहित्र अधिक ।
 ज्यासी आदर करी अंतक । त्यासी देवविजा नरक । इंद्रासामर्थ्य नाही ॥ २७ ॥ अश्वमेध पुण्य होय जिचे
 संतती । त्रैलोक्य जिचेने उद्धरती । चाँतकारे वर्षे करविती । ऐसो पुत्रो पुत्राभिक ॥ ९८ ॥ या
 दौहिते सम्यक । रामतीर्थी गेळा तो ऐक । त्यानें केळो दाने अनेक । स्नाने करूनी सूर्य पर्वी ॥ ९९ ॥
 तेणे पुण्य प्रभावे । विष्णुपदा त्यानें झावे । यमदूत पुसतो याचे पुण्य सांगावे । आणि पातक कायसे
 ॥ १०० ॥ देवदूतउवाच । याचे पुण्य प्रभावे हे पापी उद्धरतीक । देवदूतांचा ऐकूनि बोल । हे
 श्रवण करूनि रायें सुशिल । अर्ध पुण्य यातें उद्धरावें ॥ १०१ ॥ ऐसा भूपाळ बोलिला ।
 यमदूतातें संतोष झाला । त्यांचा भवपाश तुटला ॥ दिव्यदेह झाले पातकी ॥ १०२ ॥ यमदूतां निवारून
 स्वर्गा गेळा पापी जन । देवदूतां राजा विमानी वैसवून । नेवा ब्रह्म मुवनी ॥ १०३ ॥ ऐसे
 रामेश्वराचे महिमान । श्रवण करितो श्रद्धेकरून । जे अश्वमेवी होय पुण्य । ते पावती निभ्रात ॥ १०४ ॥
 जो रामेश्वरा भजेल । जै सूर्य कन्यागत होईल । तो निःशंक उद्धरेल । कुळकोटीशतेसो ॥ १०५ ॥
 जो ये स्थकों घृत्यु पावेल । नेमे सुकृते आचरेल । तो ज्योतीर्मय होईल । पावेल विष्णुपदी ॥ १०६ ॥

Jointly
Digitized by srujanika@gmail.com
Digitized by srujanika@gmail.com

(१२)

तापी म०

॥ ८ ॥

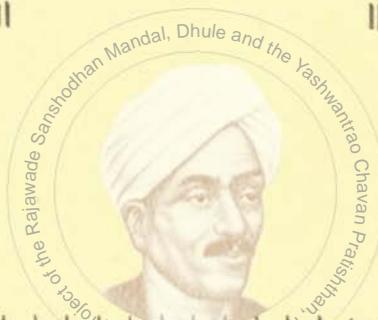
श्रीरामे येये मृण्य पिंड ठेविला । तो देवपणार्ते पावळा । लक्ष्मणे दोहोकरी रोपिला । तेहे रामेश्वर
लिंग ॥ १०७ ॥ त्या दिवसापून । गमेश्वराचे महिमान । त्याचे ज्ञालिया दर्शन । स्वर्गाते पितर पावतो
॥ १०८ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे तापीमाहात्मे रामेश्वरलिंग नाम वर्णनं सहित क्षेत्रप्रभाव महिमावर्णनं नाम
तातयोध्यायः ॥

॥ ॥ ॥ ॥

अ०

॥ ३ ॥

॥ ९ ॥

The Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pralsuthan,
Museum Object of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pralsuthan.

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीशाहादत्तआव्वमप्रभेनमः ॥ गोकर्णउवाच ॥ तापी तदैं क्षेत्रं सुंदरं । महाकृष्णी
 करिती उच्चार । जीचा उद्भव वराह शरीर । ती पयोष्णी तापीसह येये ॥ १ ॥ सत्यजितें कामधेनू
 आराधिली । ती त्यासी प्रसन्न ज्ञाली । पितामहें जी सेविली । ते हे तापीचे सुंदर तीर्थ ॥ २ ॥
 यासमानं नाहीं द्वारका उज्जनी । काशी गया नाहीं समानी । पूर्वज तपिळे ज्याने ह्या जलेकरूनी ।
 ते न इच्छिती पिढाते ॥ ३ ॥ स्नानं करूना वस्त्रं पिळिती । त्याचे अश्वर्बिदू पडती । ते पूर्वजा
 आमृतसम होती । निभ्रांत जाणा ॥ ४ ॥ शोत्रीं उपजोनी जे अंजुकी देती । त्यांचे पूर्वज उद्धरती । त्यांसी
 यमगण न पहाती । किंचिन्मात्र ॥ ५ ॥ जिहा दुष्प्राप्तके केली असती । त्यांते ब्रह्मांकीं वस्ती ।
 ते कृमिदेह येये याकिती । पावती ब्रह्मपद ॥ ६ ॥ येये पक्षी उल्लक श्वान । जंबुकादि पावती मरण ।
 त्यांच्या अस्थि जोंवरी जाण । तोवरी स्वर्गं मोग योगिती ॥ ७ ॥ द्वादश वेळ गोदेसी जाईजे ।
 कुरुक्षेत्रीं भूदान देईजे । सहामास गया भेविजे । ते समान नाहीं पद्मकाशी ॥ ८ ॥ शुक्रपक्षीं आ-
 पांढ मासीं । जो साधील पद्मकाशी । त्यासा चाढ नाहीं सकळ तीर्थसी । हे सत्यवचन जाणा ॥ ९ ॥
 अमा येई सोमवारी । तैसी सप्तमी भानुवारी । आणि चतुर्थी भौमवासरी । ते पद्मक पर्व जाणा ॥ १० ॥
 स्कंदउवाच ॥ आषाढ मासीं पद्मकाचे । विशेष बोलिले महात्म्य साचे । कारण सांगावे त्याचे ।
 विशेषे करूनी ॥ ११ ॥ शिवउवाच ॥ शुक्रपक्षीं आपादमासीं । पद्मक पर्वीं जन्म तापीसी ।
 दुर्लभ सर्व लोकांसी । हे पद्मक आषाढो ॥ १२ ॥ पर्व साधन ऐकावे । प्रथम स्नान करावे । क्षीर

Raamade Saini, Dhule a
 Rashtreeya Chintan
 Raamade Saini, Dhule a

(१९)

तापी म०

॥ ९ ॥

मोजन विप्रा द्यावे । पुजावे द्वादशार्क ॥ १३ ॥ वस्ते यावी द्विजजनां । स्वजनासह करावे भोजना । ऐसेमान-
वे करितां जाणा । शुद्धात्मा होय तात्काळ ॥ १४ ॥ येथे करावा होम तिळ जव । रवी संतोषास्तव ।
द्विजा दाने यावी श्रद्धामाव । तें होय अक्षय ॥ १५ ॥ फल पुण्य वस्तु कुंम द्यावे । मक्ष्य मोज्य म-
नोहर अपीवे । स्त्रीयुक्त ब्राह्मणाते पूजावे । पद्मकर्पर्वी ते अक्षय ॥ १६ ॥ वंशा पात्रावरी सप्तवान्य ठेऊन । त्यासी
वस्त्राने वेष्टून । तेथे दक्षणासहित फल ठेवून । येणे मंत्रे अर्ध्य द्यावा ॥ १७ ॥ श्लोक ॥ तपनात्वं समुद्रूते
तापने पाप नाश्चिनि । गृहणार्थ्य मया देत्त आषाढे जन्म संसवे ॥ १८ ॥ टीका । तपनापासून तप
उद्भव । तापनी ऐसे तुम्हे नांव । आषाढ शुद्ध सप्तमी जन्म संभवे पाप नाश्चर्नी मम अर्ध्य वेई ॥ १९ ॥
एक मुक्त अथवा नक्त करावे । विश्वेषे उपवासी असावे । मक्तियुक्त जागरण करावे । सप्तमीसी ते
अक्षय ॥ २० ॥ मनुष्य देही तंवरी । पापार्जनेते करी । क्षणावृही सेविले जरी । आषाढी मानु-
जाज्ञ ॥ २१ ॥ आषाढाची थोरी । माव कातिक न पावती सरी । तें जग्दा सृष्टी रचना करी ।
नाम पावळा विश्वकर्मा ॥ २२ ॥ विष्णु जेष्ठे अपन करी योगनिद्रा पावे शरीरी । छक्षमी सवे
संयोग करी । जनार्दन जगत्ति ॥ २३ ॥ आषाढी जे होमिले । सूर्य देहा समीप जे
जे दिष्ठले । अजदान जे केळे । तें सर्व अक्षय ॥ २४ ॥ प्रयागां माव मासी जो नहाईल । त्याचे
होईल जे फल । ते आषाढी तापो सेवितां पाविजेळ । हे सत्य जाणावे ॥ २५ ॥ जो तापळा श्रेष्ठे
करून । जो मनुष्य होय श्रद्धा हीन । तो अषाढी करितां स्तान । पाप मुक्त होईल ॥ २६ ॥ जा-

अ०

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com